¹We then, as workers together with him, beseech you also that ye receive not the grace of God in vain.2 (For he saith, I have heard thee in a time accepted, and in the day of salvation have I succoured thee: behold, now is the accepted time; behold, now is the day of salvation.) Giving no offence in any thing, that the ministry be not blamed: But in all things approving ourselves as the ministers of God, in much patience, in afflictions, in necessities, in distresses, In stripes, in imprisonments, in tumults, in labours, in watchings, in fastings; ⁶By pureness, by knowledge, by longsuffering, by kindness, by the Holy Ghost, by love unfeigned, By the word of truth, by the power of God, by the armour of righteousness on the right hand and on the left, By honour and dishonour, by evil report and good report: as deceivers, and vet true; ⁹As unknown, and yet well known; as dying, and, behold, we live; as chastened, and not killed; 10 As sorrowful, yet alway rejoicing; as poor, yet making many rich; as having nothing, and yet possessing all things. 11 O ye Corinthians, our mouth is open unto you, our heart is enlarged. 12 Ye are not straitened in us, but ye are straitened in your own bowels. 13 Now for a recompence in the same, (I speak as unto my children,) be ye also enlarged. 14 Be ye not unequally yoked together with unbelievers: for what fellowship hath righteousness with unrighteousness? and what communion hath light with darkness? ¹⁵ And what concord hath Christ with Belial? or what part hath he that believeth with an infidel?¹⁶And what agreement hath the

یشتکار یولُس در خدمت

ٔیس چون همکاران او هستیم، التماس مینماییم که فیض خدا را بیفایده نیافته باشید. ُزیرا میگوید: در وقتِ مقبول تو رامستجاب فرمودم و در روز نجات تو را اعانت کردم. اینک، الحال زمان مقبول است؛ اینک، الآن روز نجات است. در هيچ چيز لغزش نمي دهيم كه مبادا خدمت ما ملامت کرده شود، ٔبلکه در هر امری خود را ثابت میکنیم که خدّام خدا هستیم، در صبر بسیار، در زحمات، در حاجات، در تنگیها،⁵در تازیانهها، در زنـدانها، در فتنهها، در محنتها، در بیخوابیها، در گرسـنگیها، ٔدر طهـارت، در معرفـت، در حلـم، در مهربانی، در روحالقـدس، در محبّـت بیریا،⁷در کلام حقّ، در قوّت خدا با اسلحه عدالت بر طرف راست وَ چپ، ⁸به عـرّت و ذلّت، و بـدنامي و نيکنـامي؛ چـون گمراهکنندگان و اینک، راستگو هستیم؛⁹چون مجهول و اینک، معروف؛ چون در حالت موت و اینک، زنده هستيم؛ حون سياست كرده شده، امّا مقتول ني؛¹⁰چون محزون، ولي دائماً شادمان؛ چون فقير و اینک، بسیاری را دولتمند میسازیم؛ چون بیچیز، امّا مالک همه چيز.

تشویق پولُس و هشدار از بتها

¹¹ای قُرنتیان، دهان ما به سوی شما گشاده و دل ما وسیع شده است.¹²در ما تنگ نیستید لیکن در احشای خود تنگ هستید.¹³یس در جزای این، زیرا که به فرزندان خود سخن میگویم، شما نیز گشاده شوید. ¹⁴زیر یوغ ناموافق با بیایمانان مشوید، زیرا عدالت را با گناہ چہ رفاقت و نور را با ظلمت چہ شراکت است؟¹⁵و مسیح را با ابلیس چه مناسبت و مؤمن را با کافر چه نصب است؟ ومعبد خدا را با بتها چه موافقت؟ زيرا شما هيكل خداي حيّ ميباشيد، چنانكه خدا گفت که، در ایشان ساکن خواهم بود و در ایشان راه خواهم رفت و خدای ایشان خواهم بود، و ایشان قوم من خواهند بود.¹⁷یس خداوند میگوید، از میان ایشان بیرون آیید و جدا شوید و چیز نایاک را لمس مکنید تا من شما را مقبول بدارم،¹⁸و شما را پدر خواهم بود و شما مرا يسران و دختران خواهيد بود؛ خداوند قادر مطلق میگوید.

2 Corinthians 6

temple of God with idols? for ye are the temple of the living God; as God hath said, I will dwell in them, and walk in them; and I will be their God, and they shall be my people. Wherefore come out from among them, and be ye separate, saith the Lord, and touch not the unclean thing; and I will receive you, And will be a Father unto you, and ye shall be my sons and daughters, saith the Lord Almighty.